

Universitat Pompeu Fabra. Acte de graduació 2007 (sessió de tarda)

Parlament del graduat Francisco Verjano Gordillo, Diplomat en Relacions Laborals

Hem arribat

En primer lloc, voldria agrair la presència de les autoritats, dels professors, dels familiars i dels amics que han vingut avui, en aquest dia tan significatiu per a tots els estudiants que es graduen.

Quan vaig començar els meus estudis, no sabia què passaria: si m'anirien bé les coses o no, si seria capaç d'arribar al final o em quedaria a mig camí. Ara, pensant en tot plegat, sé que haver arribat fins aquí no ha estat només cosa meva. En aquest camí ple de dificultats i d'esdeveniments sempre hi ha hagut persones que m'han donat el seu suport. Em refereixo a la família, a la parella i als amics, que ens han donat una empenta quan semblava que les forces estaven a punt d'esgotar-se; que ens han escoltat quan necessitàvem que algú ens escoltés; que ens han donat aquella abraçada, aquell consell, o dit aquella paraula en el moment precís. Crec que avui és un bon dia per fer un homenatge a aquestes persones tan importants per a tots nosaltres.

A tots ells, de tot cor, gràcies per haver estat allà quan calia, gràcies per fer-nos sentir especials i, sobretot, gràcies per haver arribat fins aquí amb nosaltres.

Un bon amic em va dir fa uns dies que avui havia de dir alguna cosa d'ells, dels amics, i li vaig respondre que quan pensava en què diria el primer que em venia al cap eren ells, ja que han estat uns anys molt intensos, compartint moltes coses i moments importants. Ara, fent una mirada pausada, amb la tranquil·litat que dóna la feina ben feta, em ve un somriure quan recordo els moments que hem passat. Moments de tots els colors: patiments, alegries, bromes, rialles, nervis i la bona conversa davant un cafè quan trobàvem una mica de temps. Moments que trobarem a faltar.

A tots ells una forta abraçada i, sobretot, el desig de continuar fora de les parets d'aquesta universitat, amb l'amistat que hem forjat durant aquests anys de carrera.

Una professora, a la qual aprecio molt, em va dir un dia que la universitat havia de suposar necessàriament un punt d'inflexió a les nostres vides, una obertura a mons desconeguts fins al moment. Ara, en acabar els estudis, puc dir que no s'equivocava, i que tots els que avui ens graduem hem canviat d'alguna manera des del primer dia de curs. Crec que aquest canvi rau especialment en l'obtenció d'unes "eines" per veure la vida d'una manera més àmplia i amb un pensament més lliure. Eines que ens han dotat d'un valor afegit, d'uns principis i d'uns coneixements que ens han de servir per créixer com a persones tolerants i professionals competents.

Vull agrair l'esforç a aquells professors i professores que han anat més enllà del lliard, que no s'han limitat a impartir lliçons magistrals; sinó que s'han

involucrat amb nosaltres amb il·lusió i ganes de compartir la seva experiència.

Es podria dir que avui s'acaba una etapa important de les nostres vides per donar pas a una altra ben diferent. Segurament a partir d'ara, quan estiguem treballant, tindrem dies en què trobarem a faltar la Pompeu. Recordarem, llavors, els moments especials i les persones especials que hem tingut la sort de conèixer i que estan destinades a perviure per sempre dins dels nostres cors.

Enhorabona i molta sort a tothom.